

SPERANȚĂ

Din cerul prea greu zăpezi groase coboară
Și drumu-i ascuns și nu-i nimeni la moară
Și-i liniște mare prin sat și ponoară
Și vremile-s aspre și-un gând mă-mpresoară...

Că nimeni în lume nu-i bun fără' să moară
Și roata se-nvârte mereu, iar și iară
Pe-aceleași vechi urme de lut și de ceară
Ducând spre infern trista lumii pvară...

.....

Și tu mă privești tristă, dulce-amară
Când lumi se închid în a vremilor seară
Și nu-i nici un om primprejur bunăoară
Să-ți spună-un cuvânt de speranță precară...

Doar moara pustie și satul coboară
În umbre ce cresc alungite pe țară
Și-n bernele oarbe speranța tresară
Că mâine va fi iar în cer primăvară...
